

10 Vedlejší septakordy. Dominantní nónový akord. Závěry. Sekvence (obecná charakteristika)

Vedlejší septakordy (neutrální) jsou T7 III7 S7 VI7

Neobsahují charakteristický interval

V dur a moll jsou tvrdě velké nebo měkce malé

Jsou užívány jako a) zástupci hlavních funkcí

b) v sekvencích

Podle způsobu rozvoje septimy rozlišujeme rozvod *dominantní* (*autentický*, vrchní septima klesá), *subdominantní* (*plagální*, spodní septima stoupá) nebo *kombinovaný* (septimy postupují proti sobě)

Dominantní nónový akord

- v dur je velký, v moll je malý

- vázané tóny:

9 ↘
7 ↘
5
3 ↗
1

- rozvádí se do T

- ve čtyřhlasé úpravě vynecháváme kvintu

- jeho obraty jsou: sextseptimový, kvartkvintový, sekundterciový, poslední obrat (sekundterciový) se neužívá (nóna se nesmí dostat k basu ani pod bas)

Závěr je spoj posledních 2 akordů harmonické věty

Závěry jsou: *autentické* celé (D-T) nebo *poloviční* (T-D)

plagální celé (S-T) nebo *poloviční* (T-S)

(všechny ostatní jsou *plagální*)

klamný = D VI (nebo analogický sekundový závěr)

Sekvence je přenesení hudebního úseku o určitý interval

Druhy: *tonální* (probíhá v rámci jedné tóniny)

modulující (mění tóninu)

progrese (doslovná imitace)

melodická (týká se melodie v jednom hlasu)

kontrapunktická (probíhá ve více hlasech zároveň)

harmonická (sled akordů)

Stavba: *model, transpozice*

Základní typy rozvoje septakordů

dominantní (*autentický*)

7 ↘
5
3 ↗
1

subdominantní (*plagální*) - zrcadlení

7
5 ↘
3 ↗
1 ↗

kombinovaný

7 ↘
5 ↘
3 ↗
1 ↗

Sekvence

při vypracování dbáme o bezchybnost modelu a přechodu do 1. transpozice